

ПЪСЕНЬ НА ДРУГАРЯ

Ти не ще се върнешъ, Фернандесь —
днесъ картеченъ огънь ви помете.
Въвъ полето вие като песъ
неуморно непокоренъ вѣтъръ.

Тръбенъ знакъ. И следъ сигнала пакъ
става тихо, непонятно тихо . . .
Въвъ окопа дръмме синкавъ мракъ,
а въ гърдите брули бъсенъ вихъръ.

После нѣкой съ пръсти рий земята,
после кжъсъ и истериченъ смѣхъ. . .
Нѣкой грабна ржчната граната
заотвинтва и отново спрѣ.

Следъ сигнала ти политна пръвъ.
Не далече, чу се лай картеченъ.
Олюля се . . . на челото кръвъ. . .
Фернандесь, не ще се върнешъ вече.

Ний превзехме стрѣмнината днесъ.
Врѣзахме се въ тѣхната верига.
Колко би се радвалъ, Фернандесь,
само тъй. . . да можешъ да се вдигнешъ. . .